

Sygn. akt I C 649/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Starogardzie Gdańskim Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Wasiniewska

Protokolant: st. sekr. sąd. Maria Strzelecka

po rozpoznaniu w dniu 06 kwietnia 2016 r. w Starogardzie Gdańskim

na rozprawie

sprawy z powództwa I. B.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki I. B. kwotę 11.335,12 zł (jedenaście tysięcy trzysta trzydzieści pięć złotych 12/100) z odsetkami ustawowymi naliczanymi od dnia 05 grudnia 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczanymi od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala, czyli co do kwoty 28.037,89 zł (dwadzieścia osiem tysięcy trzydzieści siedem złotych 89/100),
3. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki I. B. kwotę 1.833,97 zł (jeden tysiąc osiemset trzydzieści trzy złote 97/100) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 690,96 zł (sześćset dziewięćdziesiąt złotych 96/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
4. pozostałymi kosztami postępowania obciąża powódkę I. B. i uznaje je za uiszczone.

Sygnatura akt I C 649/14

UZASADNIENIE

Powódka I. B. wniosła przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. pozew o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kwoty 39.373,41 złotych wraz z ustawowymi odsetkami naliczanymi od dnia 05 grudnia 2013 roku do dnia zapłaty, a nadto o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych, z uwzględnieniem kwoty 17,00 złotych tytułem opłaty od pełnomocnictwa. W uzasadnieniu powódka wskazała, że jest właścicielem samochodu marki V (...) o nr rej. (...) i zawarła z pozwanym umowę dobrowolnego ubezpieczenia auto-casco. Powódka podniosła także, że w dniu 27 października 2013 roku uszkodzeniu uległ pojazd stanowiący jej własność i w dniu 04 listopada 2013 roku zgłosiła pozwanemu szkodę celem podjęcia przez ubezpieczyciela postępowania likwidującego szkodę. I. B. wskazała ponadto, że pozwany uznał szkodę powódki do wysokości 17.424,12 złotych, z którą powódka nie zgodziła się, gdyż w jej ocenie szkoda powstała w jej pojeździe w wyniku zdarzenia z dnia 27 października 2013 roku została zaniżona, dlatego też zleciła we własnym zakresie wycenę kosztów naprawy uszkodzonego samochodu i koszt ten został ustalony na kwotę 56.797,53 złote. Powódka podniosła również, że wezwwała pozwanego do wypłaty należnego

jej odszkodowania, czyli kwoty 39.373,41 złotych, stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą kosztów naprawy ustaloną na podstawie wyceny sporządzonej na zlecenie powódki, a kwotą odszkodowania przyznanego i wypłaconego powódce przez pozwanego, jednakże pozwany nie zaspokoił jej żądań, dlatego też, w ocenie powódki, żądanie pozwu jest jak najbardziej zasadne.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 09 kwietnia 2014 roku żądanie pozwu zostało uwzględnione w całości.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwany wskazał, że zawarł z powódką umowę dobrowolnego ubezpieczenia auto-casco standard potwierdzoną polisą nr (...). Podniósł także, że powódka I. B., składając podpis, zarówno na wniosku o objęcie ubezpieczeniem, jak i na polisie, oświadczyła, iż otrzymała i akceptuje Ogólne Warunki Ubezpieczenia AC Standard, na podstawie których strony zawarły przedmiotową umowę. Pozwany wskazał również, że dobrowolna umowa ubezpieczenia auto-casco jest w granicach prawa kształtowana przez strony ją zawierające i w tym zakresie wiąże ona strony, dlatego też wypłacił powódce odszkodowanie za szkody powstałe w samochodzie osobowym marki V. (...) o nr rej. (...) w wyniku zdarzenia z dnia 27 października 2013 roku w łącznej kwocie 17.424,12 złotych i zaznaczył, że wyliczenie kosztów naprawy nastąpiło zgodnie z postanowieniami umowy ubezpieczenia auto-casco w wersji standard. Pozwany podkreślił, że strony zawarły umowę ubezpieczenia, która wyznacza zasady ustalania wysokości należnego odszkodowania i zgodnie z tymi zasadami zostało wyliczone i wypłacone powódce odszkodowanie za szkody powstałe w samochodzie osobowym marki V. (...) o nr rej. (...) (wycena kosztu części zamiennych dokonywana jest na podstawie cen części zalecanych do stosowania przez producenta pojazdu lub jego oficjalnego importera skorygowanych o współczynnik w wysokości 0,6 wynikający z uwzględnienia w wycenie cen tzw. zamienników, tj. części zamiennych dystrybuowanych poza siecią oficjalnego producenta/importera pojazdu posiadających stosowną homologację oraz procentowe pomniejszenie wartości części w wysokości 45% w stosunku do pojazdów starszych niż 5 lat), dlatego też żądanie pozwu jest bezzasadne i winno ulec w całości oddaleniu.

W piśmie procesowym z dnia 21 lipca 2014 roku powódka I. B. podtrzymała żądania pozwu i swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie. Podniosła, że postanowienia ogólnych warunków ubezpieczenia auto-casco w wersji standard wiążące strony są bardzo nieostre i wzajemnie wykluczają się. Wskazała, że z kalkulacji naprawy sporządzonej przez pozwanego wynika, że pozwany dokonał aż 67% potrącenia kosztów części, jednakże powyższe nie wynika z literalnego zapisu postanowień ogólnych warunków ubezpieczenia auto-casco w wersji standard stanowiących załącznik do umowy ubezpieczenia łączącej strony i nie wiadomo, na jakiej podstawie pozwany dokonał powyższego potrącenia. Powódka podniosła również, że skutki wadliwie opracowanych ogólnych warunków ubezpieczenia auto-casco, polegające na możliwości dowolnej interpretacji, powinny obciążać ubezpieczyciela, jako profesjonalistę i autora tych zapisów. Niejednoznaczne postanowienia umowy powinny być tłumaczone na korzyść konsumenta, a ponadto w razie wątpliwości uważa się, że niedozwolonymi postanowieniami umownymi są w szczególności te, które przyznają kontrahentowi konsumenta uprawnienie do dokonywania wiążącej interpretacji umowy.

W piśmie procesowym z dnia 11 lutego 2016 roku pozwany podniósł, że powódka I. B. „wykupiła” najtańszą wersję, dostępnej w ofercie pozwanego, ubezpieczenia auto-casco, akceptując postanowienia ogólnych warunków ubezpieczenia AC Standard, a w konsekwencji wyraziła zgodę na ograniczenie ryzyka ponoszonego przez pozwanego, poprzez zastosowanie potrącenia wartości części oraz współczynnika 0,6. Oczywiście współczynnik 0,6 oznacza co innego niż ubytek wartości części. Pozwany zaznaczył, że oba powyższe postanowienia są stosowane niezależnie od siebie, a ich kumulacja w przypadku powódki nastąpiła właśnie na skutek ubezpieczenia przez I. B. swojego pojazdu w możliwie najtańszym wariantcie i dokonania wyboru rozliczenia kosztorysowego. Pozwany podniósł także, że współczynnik 0,6 nie jest stosowany w przypadku przedstawienia przez ubezpieczonego faktur dokumentujących dokonanie naprawy.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 27 kwietnia 2013 roku powódka I. B. zawarła z pozwanym Towarzystwem (...) S.A. z siedzibą w W. umowę ubezpieczenia, w tym dobrowolnego ubezpieczenia autocasco standard, samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) na okres od dnia 28 kwietnia 2013 roku do dnia 27 kwietnia 2014 roku. Jako sumę ubezpieczenia AC STANDARD wskazano kwotę 93.800,00 złotych brutto. Umowa została potwierdzona wnioskiem - polisą nr (...).

(okoliczności bezsporne, dodatkowo: wniosek – polisa z dnia 27.04.2013r. Nr 908510939171k.11-12)

Zgodnie z umową auto-casco standard z dnia 27 kwietnia 2013 roku zawartą pomiędzy stronami zakres ubezpieczenia auto – casco standard obejmował: pomniejszenie sumy ubezpieczenia po wypłacie odszkodowania, zniesienie udziału własnego, gdy kierującym jest osoba o zwiększonym ryzyku, procentowe pomniejszenie wartości części przy wymianie według OWU. Do przedmiotowej umowy miały zastosowanie odpowiednie Ogólne Warunki Ubezpieczenia AC STANDARD, czego powódka miała świadomość.

(okoliczności bezsporne, dodatkowo: wniosek – polisa z dnia 27.04.2013r. Nr 908510939171k.11-12)

Zgodnie z § 2 pkt 4 ogólnych warunków ubezpieczenia AC STANDARD przez odszkodowanie rozumie się kwotę ustaloną według zasad określonych w OWU AC STANDARD, należną w razie powstania szkody, uwzględniającą wszelkie potrącenia wynikłe z warunków zawartej umowy ubezpieczenia. W razie zawarcia umowy ubezpieczenia w oparciu o wartość pojazdu netto (bez VAT) do ustalenia wysokości odszkodowania przyjmuje się wartość netto. W przypadku szkody częściowej, tj. w razie uszkodzenia pojazdu w stopniu nie kwalifikującym szkody jako szkody całkowitej, WARTA ustala wysokość odszkodowania, które obejmuje koszty naprawy pojazdu mające związek przyczynowy ze zdarzeniem objętym ochroną ubezpieczeniową. Wysokość odszkodowania wyliczana jest przez WARTĘ w oparciu o wycenę kosztów naprawy pojazdu. Wycena kosztów naprawy sporządzona jest przez WARTĘ lub na jej zlecenie według cen brutto (z VAT) wykonywana jest na podstawie indywidualnej oceny uszkodzeń pojazdu związanych z przedmiotowym zdarzeniem, z wykorzystaniem do tego celu informacji na temat realnych kosztów naprawy uzyskanych poprzez analizę aktualnej sytuacji rynkowej, której podstawą jest: 1) koszt robocizny ustalony w oparciu o: a) naprawcze normy czasowe określone przez producenta pojazdu i ujęte w systemie (...) lub (...), b) stawkę za 1 roboczogodzinę ustaloną przez WARTĘ na podstawie stawek stosowanych przez warsztaty poza (...) z terenu województwa, względem którego dokonano taryfikacji składki, 2) koszt części zamiennych w wysokości cen podanych w aktualnych polskich wydaniach systemu (...) lub (...), z uwzględnieniem cen części zamiennych dystrybuowanych poza siecią oficjalnego producenta/importera pojazdu z zastrzeżeniem: a) że wycena kosztu części zamiennych dokonywana jest na podstawie cen części zalecanych do stosowania przez producenta pojazdu lub jego oficjalnego importera skorygowanych o współczynnik w wysokości 0,6 wynikający z uwzględnienia w wycenie cen tzw. zamienników, tj. części zamiennych dystrybuowanych poza siecią oficjalnego producenta/importera pojazdu posiadających stosowną homologację, b) zastosowania procentowego pomniejszenia wartości części, w zależności od okresu eksploatacji pojazdu określonego w tabeli, dla pojazdów o okresie eksploatacji powyżej 5 do 7 lat procent pomniejszenia to 45, z uwzględnieniem postanowień pkt 4,5,6, chyba że w umowie zostało ono zniesione. Okres eksploatacji to okres jaki upłynął od pierwszej rejestracji pojazdu do dnia powstania szkody. 4) przy ustalaniu wysokości odszkodowania za szkody w: a) ogumieniu, akumulatorze, elementach ciernych układu hamulcowego (klocki, szczęki, tarcze, bębny), elementach ciernych układu sprzęgła (tarcza, docisk), elementach układu wydechowego (tłumiki, sondy lambda, katalizatory i rury łączące te elementy) uwzględnia się indywidualne zużycie eksploatacyjne – stosownie do stanu tych elementów lub norm zużycia określonych przez producenta pojazdu, b) pasach bezpieczeństwa, napinaczach pasów, poduszkach powietrznych i sterownikach do tych urządzeń oraz w wyposażeniu dodatkowym nie uwzględnia się ubytku wartości tych elementów. W razie udokumentowania oryginalnymi fakturami VAT poniesionych kosztów naprawy wyższych niż przyjęte w sporządzonej przez WARTĘ wycenie, WARTA uzupełni kwotę odszkodowania do poziomu wynikającego z w/w faktur.

(okoliczności bezsporne, dodatkowo: ogólne warunki ubezpieczenia AC STANDARD mające zastosowanie do umów ubezpieczenia zawartych od dnia 02 lipca 2012 roku k.57-57v, a zwłaszcza § 2 pkt 4, § 15)

W dniu 27 października 2013 roku doszło do uszkodzenia samochodu marki V. (...) o nr rej. (...), stanowiącego własność powódki. Szkoda została zgłoszona pozwanemu w dniu 04 listopada 2013 roku.

(okoliczności bezsporne)

Pozwany wypłacił powódce I. B. odszkodowanie za szkodę powstałą w jej samochodzie marki V. (...) o nr rej. (...) wskutek zdarzenia z dnia 27 października 2013 roku 17.424,12 złotych

(okoliczności bezsporne)

Bezsporny był pomiędzy stronami także fakt, że powódka I. B. nie zgodziła się ze stanowiskiem pozwanego w kwestii wysokości przyznanego odszkodowania za szkodę powstałą w samochodzie stanowiącym własność powódki na skutek zdarzenia z dnia 27 października 2013 roku, wystąpiła do pozwanego o wypłatę dodatkowego odszkodowania w kwocie 39.373,41 złotych, do łącznej kwoty odszkodowania 56.797,53 złote, jednakże pozwany nie przychylił się do stanowiska powódki i podtrzymał swoje wcześniejsze decyzje, co do wysokości przyznanego i wypłaconego powódce odszkodowania.

Do zdarzenia z dnia 27 października 2013 roku doszło na trasie S. – L.. Kierujący przedmiotowym samochodem, czyli V. (...), syn powódki, nie zachował należytej ostrożności i uderzył w tył skręcającego w lewo samochodu marki S., powodując uszkodzenia obu pojazdów. W samochodzie powódki doszło do uszkodzeń w obrębie przedniej części nadwozia pojazdu. Doszło do uszkodzeń osprzętu skupionego w tej części uszkodzonego w wyniku uderzenia oraz uszkodzonego w następstwie wyzwolenia poduszek powietrznych przednich.

(okoliczności bezsporne)

Wśród uszkodzeń stwierdzono, między innymi, wyzwolenie obu poduszek powietrznych przednich (kierowcy i pasażera), bez jednoczesnego zadziałania napinaczy pasów bezpieczeństwa. Taka sytuacja w przypadku kompletnego i sprawnego systemu sterującego układami elektronicznymi pojazdu nie może mieć miejsca, gdyż istotą zadziałania poduszek powietrznych jest w pierwszej kolejności wyzwolenie ładunków napinaczy pasów oraz ich ściągnięcie do ciała pasażera i kierowcy. Ponieważ zadziałały tylko poduszki powietrzne można wnioskować, że układ pasów bezpieczeństwa przed zdarzeniem z dnia 27 października był niesprawny, dlatego też w kosztach naprawy nie uwzględniono wymiany pasów bezpieczeństwa z napinaczami, gdyż nie zadziałały one w chwili zdarzenia. Szkoda poniesiona przez powódkę w wyniku zdarzenia z dnia 27 października 2013 roku to kwota 28.759,64 złote z VAT. Przy określaniu cen części zamiennych uwzględniono dwustopniową korektę cen części oryginalnych o wskaźniki wynikające z OWU AC STANDARD, najpierw poprzez zastosowanie współczynnika 0,6 – obniżenie ceny części o 40%, a następnie z tytułu okresu eksploatacji pojazdu – obniżenie o 45%, za wyjątkiem cen poduszek powietrznych. Zastosowano stawki za robociznogodzinę prac blacharsko – mechanicznych - 115,00 złotych i prac lakierniczych 125,00 złotych – średnie stawki obowiązujące na terenie województwa (...) stosowane przez warsztaty poza (...).

(dowód: opinie biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej A. P.: pisemna z dnia 09.03.2015r. k.102-117, pisemna uzupełniająca z dnia 08.06.2015r. k. 150-172 oraz ustna uzupełniająca z dnia 15 października 2015 k.200-200v)

Ustalając stan faktyczny przedmiotowej sprawy Sąd oparł się na dowodach dotychczas wymienionych. Sąd uwzględnił przede wszystkim dowody w postaci oryginałów i kserokopii dokumentów dołączonych do akt sprawy, m. in. w postaci wniosku - polisy ubezpieczenia autocasco standard, ogólnych warunków ubezpieczenia, których prawdziwość i autentyczność nie była kwestionowana przez strony. Zebrany materiał dowodowy, w ocenie Sądu, zasługuje na miano wiarygodnego – dokumenty zostały sporządzone przez właściwe podmioty w przewidzianej dla nich formie, nie były kwestionowane przez strony i brak było podstaw do odmowy im waloru wiarygodności.

Sąd podzielił wydane w niniejszej sprawie pisemne oraz ustną opinie biegłego sądowego A. P. w takim zakresie, w jakim na ich podstawie został ustalony stan faktyczny przedmiotowej sprawy, gdyż są one wyczerpujące i w

pełni odpowiadają na zadane biegłemu pytania. Zdaniem Sądu przedmiotowe opinie stanowiły w pełni rzetelne i miarodajne źródło ustaleń w niniejszej sprawie. Przede wszystkim sporządziła je osoba posiadająca niezbędne wiadomości specjalne, wobec której nie zachodziły uzasadnione wątpliwości co do jej bezstronności. Zawierały jasne, stanowcze i precyzyjnie sformułowane wnioski, poparte zostały szczegółowym uzasadnieniem. Biegły wskazał, jakimi kryteriami kierował się odpowiadając na pytania postawione mu przez Sąd, przedstawił w tej mierze stosowne dane i sposób obliczeń. Biegły wyjaśnił przyjęte stawki roboczogodziny jako kwotę 115,00 złotych za prace blacharsko - mechaniczne i kwotę 125,00 złotych za prace lakiernicze, wskazując, że są to stawki średnie warsztatów blacharsko - lakierniczych obowiązujące w warsztatach województwa (...), poza warsztatami (...). Należy podkreślić, że pisemna opinia uzupełniająca biegłego A. P. z dnia 08 czerwca 2015 roku oraz ustna opinia uzupełniająca złożona przez biegłego na rozprawie w dniu 15 października 2015 roku nie były kwestionowane przez pozwanego.

W pozostałym zakresie Sąd pominął w ocenie materiału dowodowego opinie biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej A. P., albowiem nie miały one żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia, zwłaszcza w świetle zapisów umowy auto-casco standard z dnia 27 kwietnia 2013 roku łączącej strony oraz zapisów ogólnych warunków ubezpieczenia AC STANDARD dla umów ubezpieczenia zawartych od dnia 02 lipca 2012 roku. Należy jednakże podkreślić, że do ich fachowości nie było żadnych zastrzeżeń. Zostały one sporządzone zgodnie z tezą dowodową, zaleceniami Sądu i sugestiami stron.

Sąd oddalił wniosek powódki o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu motoryzacji, albowiem uznał go za zbędny, z uwagi na wyżej dokonaną przez Sąd ocenę opinii, zarówno pisemnych, jak i ustnej, biegłego sądowego A. P. sporządzonych na potrzeby tego postępowania.

Sąd oddalił wniosek o przesłuchanie powódki w charakterze strony, albowiem w ocenie Sądu nie miał on żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia. Istotna była interpretacja zapisów umowy ubezpieczenia łączącej strony, zapisów ogólnych warunków ubezpieczenia AC STANDARD oraz opinie biegłego sądowego A. P..

Mając powyższe na uwadze, w ocenie Sądu, powództwo zasługuje na uwzględnienie w części.

Sąd stwierdził, że między stronami nie była sporna okoliczność, że powódka poniosła szkodę, za której naprawę odpowiedzialny był pozwany ubezpieczyciel. Natomiast rozstrzygnięcia przez Sąd wymagało, jaka była wartość tej szkody.

Przechodząc do oceny prawnej zgłoszonego roszczenia w pierwszej kolejności wskazać należy, że zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (t. j. Dz. U. z 2010 r., nr 11, poz. 66 z późn. zm.) źródłem ochrony ubezpieczeniowej jest zawsze umowa. Wymieniona ustawa nie definiuje umowy ubezpieczenia, zawiera ją art. 805 § 1 k.c., określający obowiązki stron umowy ubezpieczenia. Zgodnie z tym przepisem przez zawarcie takiej umowy ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Dodatkowe postanowienia, precyzujące treść łączącego strony stosunku prawnego, mogą być zawarte w ogólnych warunkach ubezpieczenia. Jedynym ograniczeniem jest to, że postanowienia te nie mogą być sprzeczne z postanowieniami tytułu XXVII księgi trzeciej Kodeksu cywilnego (art. 805-834), które mają charakter iuris cogentis. O ile zatem bezwzględnie obowiązujące przepisy nie regulują określonych praw i obowiązków, strony mają, w granicach wynikających z art. 3531 k.c., swobodę ułożenia łączącego je stosunku prawnego. Strony umowy ubezpieczenia mogą zatem wprowadzić do treści stosunku umownego środki prawne służące ochronie uprawnionego interesu ubezpieczyciela, w tym między innymi regulacje dotyczące sposobu ustalania wysokości szkody oraz wypłaty odszkodowania.

Przenosząc powyższe ogólne rozważania na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż stanowiące integralną część łączącej poszkodowaną i pozwanego umowy ubezpieczenia auto - casco standard ogólne warunki ubezpieczenia AC STANDARD (dalej także jako OWU STANDARD) zawierają takie właśnie szczegółowe uregulowania w kwestii ustalania wysokości szkody oraz wypłaty odszkodowania.

Pomiędzy stronami bezsporne było, że łączyła je umowa ubezpieczenia auto-casco standard z dnia 27 kwietnia 2013 roku, na mocy której następowało pomniejszenie sumy ubezpieczenia po wypłacie odszkodowania, zniesiono udział własny, gdy kierującym jest osoba o zwiększonym ryzyku oraz następowało procentowe pomniejszenie wartości części przy wymianie według OWU.

W przypadku szkody częściowej, tj. w razie uszkodzenia pojazdu w stopniu nie kwalifikującym szkody jako szkody całkowitej, WARTA ustala wysokość odszkodowania, które obejmuje koszty naprawy pojazdu mające związek przyczynowy ze zdarzeniem objętym ochroną ubezpieczeniową. Wysokość odszkodowania wyliczana jest przez WARTĘ w oparciu o wycenę kosztów naprawy pojazdu. Wycena kosztów naprawy sporządzona jest przez WARTĘ lub na jej zlecenie według cen brutto (z VAT) wykonywana jest na podstawie indywidualnej oceny uszkodzeń pojazdu związanych z przedmiotowym zdarzeniem, z wykorzystaniem do tego celu informacji na temat realnych kosztów naprawy uzyskanych poprzez analizę aktualnej sytuacji rynkowej, której podstawą jest: 1) koszt robocizny ustalony w oparciu o: a) naprawcze normy czasowe określone przez producenta pojazdu i ujęte w systemie (...) lub (...), b) stawkę za 1 roboczogodzinę ustaloną przez WARTĘ na podstawie stawek stosowanych przez warsztaty poza (...) z terenu województwa, względem którego dokonano taryfikacji składki, 2) koszt części zamiennych w wysokości cen podanych w aktualnych polskich wydaniach systemu (...) lub (...), z uwzględnieniem cen części zamiennych dystrybuowanych poza siecią oficjalnego producenta/importera pojazdu z zastrzeżeniem: a) że wycena kosztu części zamiennych dokonywana jest na podstawie cen części zalecanych do stosowania przez producenta pojazdu lub jego oficjalnego importera skorygowanych o współczynnik w wysokości 0,6 wynikający z uwzględnienia w wycenie cen tzw. zamienników, tj. części zamiennych dystrybuowanych poza siecią oficjalnego producenta/importera pojazdu posiadających stosowną homologację, b) zastosowania procentowego pomniejszenia wartości części, w zależności od okresu eksploatacji pojazdu określonego w tabeli, dla pojazdów o okresie eksploatacji powyżej 5 do 7 lat procent pomniejszenia to 45 (do tej grupy należał pojazd powódki - bezsporne), z uwzględnieniem postanowień pkt 4,5,6, chyba że w umowie zostało ono zniesione. Okres eksploatacji to okres jaki upłynął od pierwszej rejestracji pojazdu do dnia powstania szkody. 4) przy ustalaniu wysokości odszkodowania za szkody w: a) ogumieniu, akumulatorze, elementach ciernych układu hamulcowego (klocki, szczęki, tarcze, bębny), elementach ciernych układu sprzęgła (tarcza, docisk), elementach układu wydechowego (tłumiki, sondy lambda, katalizatory i rury łączące te elementy) uwzględnia się indywidualne zużycie eksploatacyjne – stosownie do stanu tych elementów lub norm zużycia określonych przez producenta pojazdu, b) pasach bezpieczeństwa, napinaczach pasów, poduszkach powietrznych i sterownikach do tych urządzeń oraz w wyposażeniu dodatkowym nie uwzględnia się ubytku wartości tych elementów. W razie udokumentowania oryginalnymi fakturami VAT poniesionych kosztów naprawy wyższych niż przyjęte w sporządzonej przez WARTĘ wycenie, WARTA uzupełni kwotę odszkodowania do poziomu wynikającego z w/w faktur - § 15 OWU STANDARD dla umów ubezpieczenia zawartych od 02 lipca 2012 roku.

Pozwany, opierając się na wycenie przygotowanej na potrzeby postępowań likwidacyjnych, określił wartość szkody powstałej w pojeździe powódki na skutek zdarzenia z dnia 27 października 2013 roku na kwotę 17.424,12 złotych.

Biegły sądowy z zakresu techniki motoryzacyjnej A. P., posiłkując się pełnym, zgromadzonym w toku procesu materiałem dowodowym uznanym za wiarygodny, ustalił, uwzględniając postanowienia łączącej strony umowy ubezpieczenia auto-casco standard z dnia 27 kwietnia 2013 roku oraz OWU AC STANDARD, wysokość poniesionej przez powódkę szkody w samochodzie osobowym marki V. (...) o nr rej. (...), w wyniku zdarzenia z dnia 27 października 2013 roku, na kwotę 28.749,64 złote z VAT. Należy zaznaczyć, że biegły w swej wycenie zasadnie przyjął średnie stawki roboczogodziny prac blacharskich i lakierniczych z warsztatów województwa (...), poza (...).

Wbrew stanowisku strony powodowej, należy wskazać, że § 15 ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco w wariantcie standard obowiązujący dla umów ubezpieczenia zawartych od dnia 02 lipca 2012 roku, stanowiących integralną część zawartej przez strony umowy ubezpieczenia, w sposób całkowicie jasny i precyzyjny formułuje zasady, na których miało następować rozliczenie szkody częściowej w przypadku zaistnienia zdarzenia ubezpieczeniowego. Ubezpieczający, czyli powódka I. B., potwierdziła swoim podpisem pod umową (wniosek – polisa), że OWU AC STANDARD mają odpowiednie zastosowanie do umowy zawartej pomiędzy stronami. Wycena kosztów części

zamiennych określona została w ustępie 3 punkt 2 podpunkt a i b – w przypadku wyceny kosztorysowej, zaś w ustępie 4 § 15 mowa jest o kosztach naprawy udokumentowanych oryginalnymi fakturami VAT. Powódka dokonywała naprawy w sposób kosztorysowy, a zatem zastosowanie miały reguły zawarte w § 15 ustęp 3 punkt 2 podpunkt a i b, w których mowa jest o wycenie kosztów części zamiennych na podstawie cen zalecanych do stosowania przez producenta pojazdu lub jego oficjalnego importera skorygowanych o współczynnik w wysokości 0,6 wynikający z uwzględnienia w wycenie cen tzw. zamienników oraz z uwzględnieniem procentowego pomniejszenia wartości części w zależności od okresu eksploatacji pojazdu. Współczynnik 0,6 oznacza co innego niż procentowe pomniejszenie wartości części w zależności od okresu eksploatacji pojazdu.. Zastosowanie do kosztów części zamiennych mają obydwa podpunkty, czyli a i b punktu 2 ustępu 3 § 15 OWU AC STANDARD. Punkt 2 ustępu 3 § 15 stanowi całość. Zatem niemożliwym było przyjęcie rozumowania wartości części zamiennych bez uwzględnienia współczynnika 0,6 i procentowego pomniejszenia wartości części w zależności od okresu eksploatacji pojazdu.

W ocenie Sądu postępowanie likwidacyjne zostało przeprowadzone przez pozwanego ubezpieczyciela nie do końca prawidłowo, niezgodnie z brzmieniem § 15 ustęp 3 punkt 1 podpunkt a i b OWU AC STANDARD w zakresie wyceny kosztów robocizny. Sąd uznał, iż wypłacona powódce kwota odszkodowania nie zapewnia naprawienia powstałej w jej majątku szkody w pełnej wysokości, zgodnie z postanowieniami łączącej strony umowy ubezpieczenia auto-casco standard z dnia 27 kwietnia 2013 roku oraz OWU AC STANDARD. Z opinii biegłego sądowego wynika, że należne powódce odszkodowanie winno stanowić łączną kwotę 28.759,64 złote.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, wobec zapłaty przez stronę pozwaną odszkodowania w mniejszej wysokości, a co za tym idzie częściowej zasadności powództwa w zakresie przekraczającym przyznaną przez pozwanego kwotę Sąd, na podstawie art. 805 § 1 k.c., przywołanych wcześniej przepisów i OWU AC STANDARD, powództwo częściowo uwzględnił - do kwoty 11.335,52 złote, o czym orzekł w punkcie 1-szym wyroku (kwota łącznego odszkodowania wyliczona przez biegłego zgodnie z umową auto-casco standard łączącą strony i OWU AC STANDARD, czyli kwota 28.759,64 złote minus kwota faktycznie wypłaconego powódce odszkodowania, czyli kwota 17.424,52 złote, dało kwotę 11.335,52 złote), zaś w punkcie 2-gim oddalił powództwo w pozostałym zakresie, czyli co do kwoty 28.037,89 złotych. O odsetkach Sąd orzekł przy uwzględnieniu treści art. 481 § 1 i 2 k.c., poszkodowany może skutecznie domagać się od ubezpieczyciela odsetek ustawowych od niewypłaconego w terminie, a należnego mu świadczenia. Skoro w niniejszej sprawie powód zgłosił szkodę pozwanemu w dniu 04 listopad 2013 roku (okoliczność tę Sąd uznał za przyznaną przez pozwanego, pozwany nie zaprzeczył powyższemu), a zatem od dnia 05 grudnia 2013 roku od zasadzonej na rzecz powódki przez Sąd kwoty, należą się I. B. od pozwanego odsetki ustawowe (§ 22 pkt 1 OWU AC STANDARD). Żądanie zatem przez powódkę odsetek od dnia 05 grudnia 2013 roku do dnia zapłaty jest w ocenie Sądu zasadne – punkt 1-szy wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., jak w punkcie 3 – cimi 4 - tym wyroku, mając na uwadze fakt, że żądanie powódki zostało jedynie częściowo uwzględnione. Sąd uwzględniając częściowo powództwo uznał, że powódka wygrała proces w 28,79 %, dlatego też kosztami tego postępowania obciążył powódkę I. B. w 71,21 %, a pozwanego w 28,79%, Łączne koszty sądowe to kwota 3.911,12 złotych, w tym kwota 1.969,00 złotych – opłata od pozwu i kwota 1.942,12 złotych - koszty wszystkich opinii biegłego A. P., a zatem powódce należy się zwrot od pozwanego 28,79% kwoty 3.911,12 złotych, czyli kwoty 1.126,01 złotych. Koszty procesu to także koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2.400,00 złotych - § 2.1, 2.2, 3.1, 4.1, 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu – tekst jednolity Dz. U. Z 2013 roku, poz. 490 oraz § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych – Dz. U. z 05.11.2015r., poz. 1804), przy czym powódce należy się z powyższego tytułu zwrot od pozwanego kwoty 690,96 złotych – 28,79% od kwoty 2.400,00 złotych oraz kwoty 17,00 złotych z tytułu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.